

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและสภาพปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการส่งเสริมครูผู้สอนใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษา ครูในฐานะผู้ปฏิบัติการสอนโดยตรง พัฒนาการสอนพื้นฐานของสภาพการณ์และเงื่อนไขของนักเรียนและห้องเรียนที่รับผิดชอบการจัดการกระบวนการเรียนรู้โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูผู้สอนและนักเรียนอาจเรียนรู้ไปด้วยพร้อมๆกันใช้การศึกษาวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

ครูต้องจัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุดและกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติเต็มศักยภาพ เน้นทั้งความรู้และคุณธรรมบูรณาการการเรียนรู้ตามความเหมาะสมจัดบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดประสบการณ์จริง สามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นทุกที่ทุกเวลา ประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียนการร่วมกิจกรรม และการทดสอบ พัฒนาหลักสูตรให้มีความหลากหลายเน้นความเป็นไทยและความเป็นพลเมืองดี ตลอดจนทำการวิจัยเพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน

จากประสบการณ์ในการสอนนักเรียนในระดับ ชั้น ปวช.1/1 แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ทั้งหมด 14 คน โดยวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียน เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

1.2 ปัญหาและสาเหตุ

นักเรียนในระดับ ชั้น ปวช.1/1 แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ทั้งหมด 14 คน มีความสามารถในการเรียนรู้ที่มีความแตกต่างกัน ในการจัดการเรียนการสอนจึงพบปัญหา นักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้ช้าจะไม่สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้อง

1.3 เสนอประเด็นที่ต้องการปรับปรุง

การแก้ปัญหาความสามารถในการเรียนรู้ที่มีความแตกต่างกัน ในการจัดการเรียนการสอนจึงพบปัญหา นักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้ช้าจะไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ของนักเรียน ปวช.1/1 จากประสบการณ์ในการสอนนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพบุรี จักรยานยนต์ รหัส 20101-2003 พบว่านักเรียน ทั้งหมด 14 คน มีนักเรียนส่วนใหญ่เรียนรู้ได้ช้า ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีแก้ปัญหาโดยวิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียน

1.นักศึกษาเรียนรู้ได้ตามปกติ 7 คน

2.นักศึกษาเรียนรู้ช้า 7 คน

พบว่า “ปัญหานักเรียนนักศึกษาเรียนรู้ช้า” เป็นปัญหาที่ต้องได้รับการปรับปรุงก่อน

ผู้วิจัยเสนอปัญหานี้ เป็นหัวข้อ เรื่อง วิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียน ปวช.1/1 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพบุรี

1.4 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อแก้ปัญหานักเรียนนักศึกษาเรียนรู้ช้า

1.5 ขอบเขตการวิจัย

3.1 การแก้ปัญหานักเรียนนักศึกษาเรียนรู้ช้า

3.2 จำนวนนักเรียนในระดับ ปวช.1/1 ทั้งหมด 14 คน สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพบุรี

3.3 ช่วงเวลาที่ใช้ในการวิจัยตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2568 ถึง วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากประสบการณ์ในการสอนนักเรียนในระดับ ชั้น ปวช.1/1 แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพบุรี ทั้งหมด 14คน พบปัญหา มีนักเรียนจำนวน 7 คน เรียนรู้ช้า ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พัฒนา นวัตกรรมทางการศึกษาได้แก่ วิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียน เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

2.1 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง สมคิด อิศระวัฒน์ (2541: 35 – 38) ให้ความหมายการเรียนรู้ของ ตนเอง เป็นวิธีการไขว่คว้าหา ความรู้ อย่างหนึ่ง ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ การเรียนรู้ ด้วยตนเองจะทำให้ผู้เรียนเป็นบุคคลซึ่งมีความกระหายใคร่รู้ทำให้บุคคลสามารถเรียนรู้เรื่องต่างๆ ซึ่งมีอยู่ได้ และ จะดำเนิน การศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ต้องมีใครบอก ตนเองจะเป็นผู้คิดริเริ่ม วางแผน การศึกษาไปจนจบ กระบวนการ เรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเองจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับบุคคลในการ เรียนรู้ตลอดชีวิตการ เรียนรู้ด้วย ตนเองจึงเป็นการเรียนที่เกิดจากความสมัครใจของตนมิใช่การบังคับจาก ความหมายการเรียนรู้ด้วย ตนเอง สรุป ได้ว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีเสรีในการเลือก เรียนได้ตามความสนใจความ ถนัดและ ความต้องการ โดยใช้ความรู้ความสามารถในการแสวงหาความรู้เพื่อ พัฒนาตนเอง โดยผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่ม กำหนดวางแผนเลือกแหล่งข้อมูล วิธีการ และประเมินผลตนเอง โดยอาจ อาศัยแหล่งความรู้หรือการช่วยเหลือ จากบุคคลอื่นประกอบการเรียนรู้หรือไม่ก็ได้ โนล์ (Knowles. 1975: 14 – 15) กล่าวถึง ความสำคัญและประโยชน์ ของการเรียนรู้ด้วย ตนเองไว้ ดังนี้

1. บุคคลที่เรียนรู้ด้วยการริเริ่มของตนเองจะเรียนได้มากกว่า ดีกว่ามีจุดหมาย มีความ ตั้งใจ และ แรงจูงใจในการเรียนสูงกว่า สามารถใช้ประโยชน์จากการเรียนรู้ได้ดีกว่า และยาวนาน กว่าคนที่เรียน โดยเป็นเพียง ผู้รับ หรือรอการถ่ายทอดจากครู

2. การเรียนรู้ด้วยตนเองสอดคล้องกับการพัฒนาทางจิตวิทยาและกระบวนการทางธรรมชาติ ทำให้บุคคล มีทิศทางของการบรรลุภาวะจากลักษณะหนึ่งไปสู่ อีกลักษณะหนึ่ง เช่น เมื่อ เป็นทารกเป็น ธรรมชาติที่ต้อง

ฟังฟังผู้อื่น ต้องการพ่อแม่ ปกป้องเลี้ยงดูและตัดสินใจแทน เมื่อเจริญวัยขึ้นมีพัฒนาการก็จะ ค่อยๆ พัฒนาตนเอง ไปสู่ ความเป็นอิสระ จากความต้องการ ฟังผู้อื่นสู่ ความเป็นตัวของตัวเองสามารถขึ้นา ตนเองได้

3. การเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นลักษณะที่สอดคล้อง กับ พัฒนาการใหม่ๆ ทางการศึกษา หลักสูตร ห้องเรียนแบบเปิดศูนย์บริการวิชาการ การศึกษา อย่างอิสระ มหาวิทยาลัยเปิด ล้วนเน้น ให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง 4. การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองทำให้นักขยอยู่รอด เนื่องจากโลกมีความ เปลี่ยนแปลงใหม่ๆ เกิดขึ้นเสมอ ทำให้มีความจำเป็นที่มนุษย์จะต้องเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยค้นคว้าศึกษา องค์ ความรู้อยู่ ตลอดเวลา

ความแตกต่างของการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการเรียนรู้จากครู ความแตกต่างของการเรียนรู้ด้วยตนเองกับ การเรียนรู้จากครูในระบบโรงเรียนนั้นสามารถ เปรียบเทียบได้ดังตารางต่อไปนี้

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นสิ่งที่ชี้ผลลัพธ์ของ การจัดการศึกษา ซึ่งนอกจาก จะ เป็นเรื่อง การพัฒนาความรู้ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนแล้ว ยังแสดง ถึงคุณค่าของ หลักสูตร การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน และผู้บริหาร มีผู้ กล่าวถึง ความหมายของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้ อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินท์ ชูชม (2530: 10) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการ เรียนซึ่งได้ประเมินผลจากสอง วิธี คือ (1)

กระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยทั่วไป (2) กระบวนการ ที่ได้จากเกรดเฉลี่ยของสถาบันการศึกษาซึ่งต้อง อาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลายาวนาน และ อุทุมพร จามรมาน (2535: 38) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการบอกความสามารถของผู้เรียน ในการ วิเคราะห์ วิจาร์ณ ความ พยายามในการเรียน ทักษะในการศึกษา เล่าเรียนและการปฏิบัติ มีการเข้าห้องเรียน มี ความสนใจ และมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ จากคำจำกัดความดังกล่าวพอสรุปได้ว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ” หมายถึง ความรู้ความสามารถทางการเรียนในรายวิชาเครื่องล่างรถยนต์ ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปี ที่ 1 สาขายานยนต์ กลุ่ม 3 ของผู้เรียนทั้งในด้านการศึกษาเล่าเรียนและการปฏิบัติ ซึ่ง สามารถวัดด้วย แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์

2.2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์(2548: 231 -241) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ที่สำคัญใน การเรียนการ สอน ได้แก่ (1) แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ตาม แนวคิดของแอทคิทสัน อธิบายถึงในสถานการณ์หนึ่งผู้ที่ มีแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์จะมีความพยายามที่ จะทำงานนั้น ให้สำเร็จ โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐาน ถ้าผลงานสูง 5 กว่าหรือเท่า เกณฑ์มาตรฐานก็ ถือว่าประสบผลสำเร็จตาม ความคิดเขา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบ คือ (1.1) ความคาดหวัง หมายถึง การคาดหวังหน้า

ถึงผลการกระทำของตนคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะ คาด ล่วงหน้าถึงความสำเร็จของงาน (1.2) สิ่งล่อใจ คือ ความพึงพอใจที่รับจากการทำงาน (1.3) แรงจูงใจจาก ความพึงพอใจในการแสวงหาความสุขและหลีกเลี่ยงความ ผิดหวัง คนเรากระทำการ ใดก็ย่อมหวังได้รับ ความสุขความพอใจกับการกระทำ ต้องการความสำเร็จและกลัว ความล้มเหลว (2) แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ของ แมคเคลแลนด์ กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์เป็นความต้องการที่จะ ทำงานให้ประสบความสำเร็จ ถือว่าเป็น แรงจูงใจที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ และมีอิทธิพลต่อ ความสำเร็จของส่วนตัว และศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์กับพื้นฐานทางวัฒนธรรมของสังคม และการอบรมเลี้ยงดู รวมทั้งผล ของแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ที่มีต่อสังคมด้วย เขามีความคิดว่าการอบรมเลี้ยงดูและวัฒนธรรมของสังคมที่ เน้น ความสำเร็จ คือที่มา ของสังคมที่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมในสังคมที่เห็นความสำเร็จ จะทำให้ พ่อแม่อบรมเลี้ยงดู

นักเรียน โดยเน้นความสำเร็จตามปี สถานของสังคม พ่อแม่จะพยายามฝึกให้เด็กช่วยตัวเอง ฝึกการ คิดแก้ปัญหา และให้การเสริมแรงพฤติกรรมที่มุ่งความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน การอบรม เลี้ยงดูจะพัฒนา ให้เด็ก เติบโตเป็นคนที่ต้องการความสำเร็จ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วย ดังนั้นจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยสามารถสรุปปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้าน นักเรียน ปัจจัยด้าน ครอบครัว ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านสถานศึกษา

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ภัณณัฐ เอื้อภราดร (บทคัดย่อ : 2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน คือ เพศ ความ คาดหวังในการศึกษาต่อต่างกัน อาชีพผู้ปกครอง ทักษะคิดต่อตนเอง ทักษะคิดต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน จินตนาการ เพ็ญ บำรุง (บทคัดย่อ : 2549) ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วย เพื่อนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกตะเคียน อ.กาบเชิง จ.สุรินทร์ โดยใช้จุดหมายเพื่อ พัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน นันทิการ นาควายา (บทคัดย่อ : 2554) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนอนุปริญญา ศิลปะศาสตร์ สาขาวิชาการปกครองรุ่นที่ 1 สถานที่การศึกษาวิทยาลัยชุมชน ระนอง รายวิชา การคิดการตัดสินใจ ประจำปีการศึกษาที่ 2/2554 โดยวิธีการจับคู่เพื่อนดูแลกัน อัญมณี อูสสาร (บทคัดย่อ: 2 5 5 2) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 พบว่า เพศสถานภาพการอยู่ ร่วมกันของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง เป็นปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับความคิดเห็นของนักเรียนในด้านต่าง ๆ พบว่า ระดับความคิดเห็นของ นักเรียนในภาพรวม พบว่าด้านผู้เรียนด้านผู้สอน และด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนอยู่ระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 การกำหนดประชากร ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้เรียนแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/1 ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2568

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้เรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขายานยนต์ กลุ่ม 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2568 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 14 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1 . แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

2 . ใบความรู้และใบงานที่เกี่ยวกับรายวิชาจักรยานยนต์

3 . แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อน ช่วยเพื่อน 3.4

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ระยะเวลาการทำวิจัย ในภาคเรียนที่ 2/2568

2. ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

3. ดำเนินการทำการสอนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการสอน วัดและประเมินผลโดยใช้ใบงาน กิจกรรมและแบบทดสอบระหว่างเรียน

4. ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชางานจักรยานยนต์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปี ที่ 2 สาขางานยานยนต์ กลุ่ม 1 โดยหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

2. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนในกิจกรรมการเรียนการสอนแบบจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัย ศึกษาและพัฒนาขึ้นจากแบบสอบถามของสุพินญา คำขจร (2550 : 151) ซึ่งเป็นแบบสอบถาม ประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ โดยหา ค่าเฉลี่ย ของระดับความพึงพอใจ โดยการแปล ความหมายของ ค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51 –5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ความพึงพอใจระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51– 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00– 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 . ค่าร้อยละ

2 . ค่าเฉลี่ย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเครื่องล่างรถยนต์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น ปีที่ 1/1 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

ตาราง 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบจับคู่เพื่อนช่วย เพื่อนใน รายวิชาเครื่องล่างรถยนต์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น ปีที่ 1/1 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่านักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/1 สาขางานยานยนต์ มีผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 27.90 และ 37.30 คิดเป็นร้อยละ 55.80 และ 74.60 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยผลต่างคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียน เท่ากับ 9.40

2. ศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนในการจัดกิจกรรมจับคู่แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชา งานเครื่องล่างรถยนต์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/1 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดกิจกรรมจับคู่แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชา เครื่องล่างรถยนต์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/1 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี (n = 10) ความพึงพอใจ ค่าเฉลี่ย ระดับความพึงพอใจ

1. การแต่งกายและบุคลิกภาพ	3.39 ปานกลาง
2. การทำความสะอาดอุปกรณ์	3.26 ปานกลาง
3. งานบริการงานระบบเบรกรถยนต์	3.58 มาก
4. งานบริการงานรองรับน้ำหนักรถยนต์	3.76 มาก
5. งานบริการงานล้อและยางรถยนต์	3.71 มาก
6. งานบริการระบบบังคับเลี้ยว	3.55 มาก
7. งานบริการระบบส่งกำลัง(เพลากลาง)	3.87 มาก
8. ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	3.97 มาก
รวม	3.64 มาก

จากผลแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยวิธีจับคู่เพื่อนชวนในรายวิชาเครื่องล่างรถยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/1 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี โดย ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($X = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ตามมาตรฐานสากล ($X = 3.97$) รองลงมาคือ งานบริการระบบส่งกำลัง(เพลากลาง) ($X = 3.87$) และงานบริการงานรองรับน้ำหนักรถยนต์ ($X = 3.76$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียนระดับ ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปี ที่ 1/1 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี สรุป ผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบจับคู่ เพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชา เครื่องล่างรถยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/1 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้การเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ก่อนและหลัง เรียน หลังจากใช้วิธีการ เรียนการสอนแบบจับคู่ เพื่อนช่วยเพื่อน ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. การศึกษาความพึงพอใจของ นักเรียนในการจัดกิจกรรมจับคู่แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชา งานเครื่องล่างรถยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/1 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก 5.2 อภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย ตามสรุปผลการวิจัย ดังนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบจับคู่ เพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยเทคนิคการสอนกิจกรรมการเรียนการสอน แบบจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน ช่วยให้ผู้เรียน มีผลการเรียนที่ดีขึ้น ผู้เรียนเลือกวิธีการหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียน กล้าถาม มีโอกาสซักถามในสิ่งที่ตน อยากรู้ เรียนรู้จากเพื่อนแบบเป็นกันเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพรศรี พุทธานนท์ (2550: 6-10) การจัด สภาพการเรียนรู้และการทำงาน รวมทั้ง การให้บทเรียนที่เหมาะสม กับสติปัญญาความสามารถของผู้เรียน ดังนี้

1. แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน ครูพยายามปรับ บทเรียนและสภาพห้องเรียนจะสร้างความพึงพอใจ ให้เกิดแก่นักเรียนด้วย

(1.1) แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ ผลการเรียนรู้ การได้รู้ผลและความสำเร็จของสิ่งที่ได้เรียน ไปแล้ว เป็นแรงจูงใจภายนอก

(1.2) แรงจูงใจ ภายใน ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น เด็กเป็นผู้ที่ต้องการ แสวงหาด้วยความอยากรู้อยากเห็น หากครูได้ใช้ความรู้ อยากรู้อยากเห็นให้ถูกทาง และเป็นการเรียนในสิ่ง ที่เขาสนใจก็จะให้เขาได้ประสบผลสำเร็จในสิ่งที่ ต้องการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญ์ณัฐ เอื้อ ภราดร (บทคัดย่อ: 2552) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน คือ เพศ ความคาดหวังในการศึกษาต่อต่างกัน อาชีพผู้ปกครอง ทักษะคิดต่อตนเอง ทักษะคิดต่อเนื่อง หาวิชาที่เรียน ทักษะคิดต่อวิธีสอน ทักษะคิดต่อวิธีการทำงาน ของนักเรียน ทักษะคิดต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การปรับตัวกับเพื่อน และการปรับตัวกับครอบครัว และ 12. งานวิจัยของ จันทร์เพ็ญ บำรุง (บทคัดย่อ: 2549) ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วย เพื่อนของนักเรียนชั้น 9 มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกตะเคียน อ.กาบเชิง จ.สุรินทร์ โดยใช้จุดหมายเพื่อ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วย ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประโยชน์ มากยิ่งขึ้นจึงควรมีการนำผลจากการวิจัย และมีการศึกษา เพิ่มเติม ดังข้อเสนอแนะต่อไปนี้ ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรมีการจัดการเรียนการสอนที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิค การสอนที่ทันสมัย หลากหลาย และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายวิชา เพื่อนำผล การศึกษา มาแก้ไขหรือพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล บรรณานุกรม กัญญ์ณัฐ เอื้อภราดร. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6. ภาคนิพนธ์ตามหลักสูตรศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. นันทิกา นาควาญ.(2554). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีการจับคู่เพื่อนดูแลกันของ นักศึกษา อนุปริญญา ศิลปะศาสตร์ สาขาวิชาการปกครองรุ่นที่ 12 (1/2554). วิทยาลัยชุมชน ระนอง รายวิชาการคิดและตัดสินใจ ประจำภาคเรียนที่ 2/2554. ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ. พรศรี พุทธานนท์. (2550). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนต่ำโรงเรียนแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. การ ค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สุวิมล ว่องวาณิช. (2544) .การวิจัยการปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: อักษรไทย. อัญมณีสสาร. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย

เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มหบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าธนบุรี